

R 1374

திராட்சை ஆலையில் தனித்தே இருந்தே

In the Wine-press alone

துக்கம் நிறைந்த நம் அந்திப்பொழுதின் நேரங்களிலே,
துன்பமும் கண்ணீரும் சோர்வுகளும் நிறைந்திட்ட
நமது வேளைதனிலே,
பூக்களின் இருதயத்தில் உறைபனியாகவே
பாதிப்புக்குள்ளாக்குமே பூத்துக்குலுங்கும் காலம்தனிலே
வேதனைமிகவே தேம்பியழுதே
முனகலின் சத்தம் மிக வருத்திடுதே,
கடுந்துயர் நமையே கசக்கிப் பிழியுதே
அந்தவேளையில் அமைதிப்படுத்துமே,
தாயினது மென்குரல்போல் நம் காதில் ஒலிக்குமே,
திராட்சை ஆலைதனையே

தனியே நானே மிதித்துவிட்டேனென்றே

அவரறிவாரே, அதனிறுதி முடிவுஎல்லைவரை,
அழிவுக்குரியநான் தாங்கும் அளவதனை,
குரு குணமாக்க மறுத்ததாலோ,
எதையும் உடனுக்குடன் பகிராததாலோ
எந்த அழிவுக்குரியவனும் உணரான் வேதனையை,
அபயக்குரல் எழும்பும் நேசரை நோக்கியே,
அவரே அவனை அடித்தார், நாம் ஒப்புரவாக,
ஆனால் அவரே அமைதி அளித்தேவிடுவார்,
தம் தயவின் கண்டனம் கொடுத்தே அவனை
அமைதலாக்கியே ஆறுதலளிப்பார்,
திராட்சை ஆலையை நான்தான் தனியே மிதித்தேன் என்றே.